

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

A7-0181/2011

29.4.2011

BETÄNKANDE

om EU som global aktör: dess roll i multilaterala organisationer
(2010/2298(INI))

Utskottet för utrikesfrågor

Föredragande: María Muñoz De Urquiza

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR INTERNATIONELL HANDEL.....	17
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET	20

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om EU som global aktör: dess roll i multilaterala organisationer (2010/2298(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén med titeln ”För nya styresformer inom internationella organisationer”¹,
- med beaktande av principen om lojalt samarbete mellan unionen och medlemsstaterna enligt artikel 4.3 i EU-fördraget,
- med beaktande av artikel 21.1 och 21.2 h i EU-fördraget där det anges att unionen ska främja multilaterala lösningar på gemensamma problem, särskilt inom ramen för Förenta nationerna, och säkerställa en hög grad av samarbete för att främja ett internationellt system som bygger på fördjupat multilateralt samarbete och ett gott globalt styre,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings utkast till resolution om Europeiska unionens deltagande i FN:s arbete²,
- med beaktande av EU:s prioriteringar inför FN:s 65:e generalförsamling, vilka antogs av rådet den 25 maj 2010³,
- med beaktande av de interna förfaranden som Europeiska rådet fastställde vid sitt möte i september 2010 i syfte att förbättra Europeiska unionens utrikespolitik genom en mer integrerad strategi⁴,
- med beaktande av den europeiska säkerhetsstrategin (ESS) med titeln ”Ett säkert Europa i en bättre värld”, som antogs av Europeiska rådet den 12 december 2003, och rådets rapport av den 12 december 2008 om genomförandet av denna strategi med titeln ”Att skapa säkerhet i en värld i förändring”,
- med beaktande av kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet med titeln ”Europeiska unionen och Förenta nationerna: Vårt engagemang för multilateralism” (KOM(2003)0526),
- med beaktande av sin resolution av den 11 november 2010 om stärkandet av OSSE: en roll för EU⁵,

---

¹ EUT C 354, 28.12.2010, s. 43.

² FN:s generalförsamlings utkast till resolution A/RES/64/L.67.

³ Europeiska unionens råd 10170/10.

⁴ EUCO 21/01/10 REV 1 bilaga I.

⁵ Antagna texter, P7_TA(2010)0399.

- med beaktande av sin resolution av den 20 oktober 2010 med rekommendationer till kommissionen om förbättring av ramarna för ekonomisk styrning och stabilitet i unionen, särskilt inom euroområdet¹,
- med beaktande av sin resolution av den 19 maj 2010 om de institutionella aspekterna av Europeiska unionens anslutning till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna²,
- med beaktande av sin rekommendation till rådet av den 25 mars 2010 om den 65:e sessionen i FN:s generalförsamling³,
- med beaktande av sin resolution av den 19 februari 2009 om Natos roll i EU:s säkerhetsuppbyggnad⁴,
- med beaktande av sin resolution av den 14 mars 2006 om den internationella valutafondens strategiska översyn⁵,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor och yttrandet från utskottet för internationell handel (A7-0181/2011), och av följande skäl:
  - A. Globaliseringen innebär en rad möjligheter, utmaningar och hot för den globala styrningen. Samtidigt visar den att det finns sociala luckor och brister, bland annat på finansmarknaderna, på energisäkerhetsområdet, i kampen mot fattigdomen, inom klimatförändringspolitiken och i form av kränkningar av de mänskliga rättigheterna. För att man ska kunna möta globala utmaningar och hot krävs ett världsomspännande samarbete och gemensamma insatser samt effektiva institutioner och legitima regler. Om de internationella organisationerna ska vara legitima och effektiva måste de vara en avspeglning av alla staters intressen i en multipolär värld.
  - B. EU:s engagemang för en effektiv multilateralism, som slås fast i den europeiska säkerhetsstrategin från 2003, är en vägledande princip inom EU:s yttre åtgärder. EU har – på grund av sin internationella erfarenhet av samarbete mellan länder och institutioner, reglerad ordning och flerskalig multilateralism – ett särskilt globalt ansvar som man bör fortsätta att slå vakt om. EU har försetts med en uppsättning värden – t.ex. respekt för mänskliga rättigheter, frihet, demokrati, jämlikhet, broderskap och rättsstatsprincipen – och politiska verktyg som behövs för att stärka de multilaterala strukturerna. Bland annat har EU blivit en enda juridisk person.

---

¹ Antagna texter, P7_TA-PROV(2010)0377.

² Antagna texter, P7_TA-PROV(2010)0184.

³ P7_TA(2010)0084.

⁴ EUT C 76E, 25.3.2010, s. 69.

⁵ EUT C 291E, 30.11.2006, s. 118.

- C. EU:s medlemskap i multilaterala organisationer har ett mervärde på de områden där unionen har exklusiva eller delade befogenheter, dvs. inom områdena för ekonomi och handel, miljöpolitik, utvecklingsbistånd samt säkerhets- och försvarspolitik. EU kan även ha ett mervärde i multilaterala organisationer eller toppmöten där inte alla dess medlemsstater är företrädare.
- D. I Lissabonfördraget får EU status som juridisk person. Lissabonfördraget gör därmed EU bättre rustat att bli medlem i olika slags internationella organisationer. Det utvidgar också EU:s befogenheter på det utrikespolitiska området, ger EU möjlighet att få en enda klarare och starkare röst i världen, framför allt genom inrättandet av posten som vice ordförande för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och av Europeiska utrikestjänsten, samt uppmuntrar alla former av ömsesidigt gynnsamt samarbete med relevanta internationella och regionala organisationer och grupper av länder. Samtidigt gör fördraget det möjligt för unionen att organisera sig på ett sådant sätt att den blir en effektiv global aktör.
- E. I enlighet med artikel 21.2 h i EU-fördraget ska unionen främja ett internationellt system som bygger på fördjupat multilateralt samarbete och ett gott globalt styre. Artikel 32 i samma fördrag anger att EU:s medlemsstater genom ett konvergent uppträdande ska säkerställa att unionen kan göra sina intressen och värderingar gällande i internationella sammanhang. EU:s målsättning att bli en global aktör förutsätter en förmåga, och en vilja, att föreslå genomgripande reformer av multilaterala organisationer och forum.
- F. I och med Lissabonfördraget skapades nya permanenta strukturer för EU:s externa representation. Dessa strukturer gör det möjligt för EU:s nya företrädare att ta över funktioner som tidigare utövats av EU:s roterande ordförandeskap medan inrättandet av Europeiska utrikestjänsten skapar en möjlighet att utöva en effektiv multilateral diplomati.
- G. EU:s och dess medlemsstaters representation i multilaterala organisationer, vid informella toppmöten och i internationella system är fragmenterat och ofta verkningslöst och varierar fortfarande betydligt. Unionens externa representation har utvecklats på ett splittrat, inkonsekvent och ganska ad hoc-mässigt sätt. En mycket splittrad extern representation kan underminera EU:s budskap och engagemang för en effektiv multilateralism och globala styrelseformer, och svaga EU-befogenheter och ineffektiva samordningsmekanismer kan hindra EU från att tala med en röst på den internationella arenan, vilket försvagar dess beslutsamhet och undergräver dess trovärdighet. För att till fullo utnyttja Lissabonfördragets hela potential på det utrikespolitiska området krävs en stark politisk vilja och flexibilitet från medlemsstaternas sida i fråga om deras representation. EU:s ställning på den internationella arean halkar ofta efter utvecklingen av dess befogenheter.
- H. EU:s externa representation på den multilaterala arenan omfattar allt ifrån fall där alla medlemsstater är fullvärdiga medlemmar och EU är observatör (t.ex. Internationella monetära och finansiella kommittén (IMFC), utvecklingskommittén och Europarådet) och fall där både EU och alla medlemsstater är fullvärdiga medlemmar (t.ex. FAO och WTO) eller fullvärdiga deltagare (t.ex. G8/G20) till organisationer där några EU-medlemsstater är fullvärdiga medlemmar och EU inte har någon status alls (FN:s säkerhetsråd och vissa internationella finansiella institutioner). De flesta komplexa situationer uppstår när EU

och medlemsstaterna har delade befogenheter eller kombinerade exklusiva och delade befogenheter.

- I. Den globala finanskrisen har påskyndat den relativa ekonomiska tyngdpunktens förskjutning från de mest utvecklade ekonomierna till tillväxtmarknaderna. Mot denna bakgrund kommer inte EU:s stämma att vara stark och effektiv om EU inte talar med en röst.
- J. EU:s medlemsstater ger prioritet åt att reformera och stärka FN i syfte att säkerställa en mer rättvis geografisk representation så att säkerhetsrådets sammansättning speglar dagens föränderliga geopolitiska realitet och så att FN blir i stånd att uppfylla sina skyldigheter och effektivt kan tillhandahålla lösningar på globala problem och ta itu med viktiga hot. EU står för mer än en tredjedel av FN:s reguljära budget, mer än två femtedelar av FN:s fredsbevarande insatser och omkring hälften av alla bidrag till FN:s fonder och program. Måttet på EU:s finansiella åtagande bör därför återspeglas i dess politiska tyngd.
- K. Institutionella mekanismer, exempelvis sådana som främjar en allt närmare och effektivare samordning mellan EU:s medlemsstater, kan erbjuda en väg framåt mot målet med en gemensam extern representation för EU och dess medlemsstater. Samråd mellan de nationella parlamenten och Europaparlamentet inom området för Gusp/GSFP skulle kunna tjäna som katalysator i denna process.
- L. 2010 års reform om inflytande och kvoter i Internationella valutafonden och Världsbanken resulterade i en ökning av tillväxtmarknadernas och utvecklingsländernas inflytande och representation i internationella finansiella institutioner, vilket underlättades av europeiska bidrag. Trots att EU har lämnat betydande bidrag till dessa institutioners kapital har EU inte en roll som helt och hållet motsvarar dess tyngd i världsekonomin och i världshandeln. Det kan också nämnas att den externa representationens nuvarande upplägg medför höga transaktions- och samordningskostnader.
- M. EU:s och Natos gemensamma mål att få till stånd ett ”strategiskt partnerskap” bör möjliggöra verkningsfulla synergieffekter och en större maximering av de båda organisationernas tillgångar samt trygga ett effektivt samarbete. EU och Nato bör säkerställa en effektiv krishantering så att man hittar bästa möjliga lösning på en kris, genom ett helt och fullt samordnat agerande och genom att till fullo utnyttja den expertis och de resurser de båda organisationerna har att erbjuda, detta i linje med slutsatserna från Natos toppmöte i Washington D.C. 1999, Europeiska rådets möte i Nice 2002, EU:s och Natos gemensamma förklaring av den 16 december 2002 samt med beaktande av resultaten från Natos toppmöte i Lissabon i november 2010.
- N. Den internationella toppmötesdiplomatien bör stärka sin potential att stimulera ett bredare multilateralt samarbete med målsättningen att stärka den globala säkerheten genom att uppnå millennieutvecklingsmålen och främja människors säkerhet.
- O. De pågående dramatiska förändringarna både inom och utanför EU kommer att få konsekvenser för multilateralismen eftersom nya förutsättningar skapar påtryckningar på att man ska justera medlemsstrukturen, platstilldelningen och rösträtten i de multilaterala organisationerna. EU bör därför i samband med att representationen ombalanseras, vilket oundvikligen kommer att få stora konsekvenser för EU-länderna, utnyttja alla sina

diplomatiska instrument och begära att tillväxtekonomierna åtar sig att agera konstruktivt och på ett sätt som inbjuder till insyn i det multilaterala system som är under utveckling, särskilt inom områdena hållbar utveckling, utrotning av fattigdom, kampen mot terrorism och internationell organiserad brottslighet samt klimatförändringar. EU:s deltagande i de kommande strukturerna för globala styrelseformer och förhandlingarna om nya regler och principer kommer att kräva kompromisser med dessa länder och de nya aktörer som försöker göra sina röster hörda på den internationella arenan.

- P. Främjandet av demokrati och mänskliga rättigheter, särskilt kvinnors och barns rättigheter och yttrandefriheten, rättsstatsprincipen, stärkandet av säkerhet, demokratisk stabilitet och välstånd samt en rättvis fördelning av inkomster, rikedomar och möjligheter i samhället bör ligga till grund för EU:s alla yttre åtgärder. En ytterligare förstärkning av det internationella straffrättsystemet, för att främja ansvarstagandet och få ett slut på strafflösheten, och insatser för att främja det viktiga arbete som Internationella brottmålsdomstolen – såsom den enda permanenta och oberoende rättsliga institutionen – utför, bör ingå som en integrerad del i EU:s alla yttre åtgärder.

Förstärkning av EU:s roll i det multilaterala systemet

1. Europaparlamentet konstaterar att EU:s mekanismer för att uppnå konsensus och vidta samordnade åtgärder gör EU till ett gott exempel på en regelbaserad internationell ordning. Parlamentet betonar därför att EU måste samarbeta med ledande regionala stormakter och ta aktiv del i skapandet och förbättringen av en internationell miljö som gör det möjligt för EU att främja sina värden och intressen i enlighet med fördraget, särskilt på de områden där unionen har exklusiva eller delade befogenheter. Med tanke på EU:s önskan om och behov av att vara en effektiv global aktör och slå vakt om sin ställning är det mycket viktigt att EU kan stärka den internationella samordning som är nödvändig för att tala med en röst, förmågan att forma det multilaterala samarbetet och gå i bräschen för kollektiva åtgärder för att möta internationella utmaningar, i synnerhet sådana som följer av skyddsansvarsprincipen och behovet att främja människors säkerhet som ett led i en strävan mot global säkerhet.
2. Europaparlamentet pekar på den kraftiga ökningen av politiska och humanitära kriser runt om i världen och efterlyser bättre och mer förebyggande multilaterala EU-insatser. EU måste därför ta tillfället i akt och utnyttja sina utrikespolitiska instrument på ett bättre sätt för att bättre kunna hävda sitt inflytande hos multilaterala organisationer och ta ledningen i insatser för att bemöta aktuella och framtida kriser på ett mer effektivt sätt.
3. Europaparlamentet anser att de icke-statliga aktörerna bör involveras mer i det multilaterala beslutsfattandet och att man därför i de framtida styrstrukturerna för internationella organisationer bör främja och underlätta ett förbättrat samråd med såväl civila samhällsorganisationer som arbetsmarknadens parter. Parlamentet konstaterar att deras expertis, resurser och kontaktytor på ett avgörande sätt kan bidra till att legitimera och effektivisera det multilaterala samarbetet. Parlamentet erinrar om att insatser för att bemöta krissituationer måste förankras lokalt.
4. Europaparlamentet betonar att EU – genom att öka samarbetet, förbättra institutionerna och engagera alla berörda parter – bör spela en aktiv och ledande roll i arbetet med att reformera de globala styrelseformerna, så att de internationella institutionerna och

organisationerna blir mer legitima och effektiva och i högre grad verkar för ett delat ansvar. Samtidigt bör EU stärka sin position och förverkliga sina mål och prioriteringar samt främja sina principer, värden och intressen när det gäller att forma denna process. Kommissionens vice ordförande/unionens höga representant bör i nära samarbete med Europaparlamentet regelbundet utvärdera sitt bidrag till reformen av de globala styrelseformerna och titta närmare på hur reformer kan bidra till att EU identifierar och förverkligar en starkare roll för egen del.

5. Europaparlamentet anser att EU:s medlemsstater i större utsträckning bör se och utnyttja EU som en maktmultiplikator när det gäller att uppnå mål som de inte kan uppnå på egen hand. Om medlemsstaterna talar med en EU-röst ökar de inte bara sina chanser till framgång utan de förbättrar även EU:s legitimitet och trovärdighet som en viktig internationell aktör i den nya interpolära världen.
6. Europaparlamentet understryker behovet av att tillämpa ett strategiskt synsätt och en konsekvent logik i den externa representationen genom att för varje multilateral organisation utforma en skräddarsydd EU-strategi som har till syfte att ge EU en större roll och stärka unionens ställning. Kommissionens vice ordförande/unionens höga representant och kommissionen uppmanas att utarbeta en vitbok om EU:s roll i multilaterala organisationer och att föreslå ett övergripande och strategiskt synsätt som ska tillämpas på både kort och medellång sikt fram till 2020.
7. Europaparlamentet erinrar om att det är vice ordföranden för kommissionens/unionens höga representants uppgift att företräda och ge röst åt den europeiska diplomatin. Hennes ställning i de multilaterala organisationerna måste därför förankras.
8. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att systematiskt och strategiskt se över det nuvarande systemet när det gäller unionens roll och institutionella representation i multilaterala organisationer och att undersöka på vilka sätt EU:s externa representation successivt kan stärkas i överensstämmelse med omfattningen av EU:s befogenheter och de institutionella nyheterna i Lissabonfördraget, som skapade en ny balans mellan EU-institutionerna och EU:s medlemsstater. EU och dess medlemsstater uppmanas dessutom med kraft att identifiera de organ där de gällande systemen är förlegade, onormala eller ineffektiva och bör ses över och förändras. Med hänvisning till den institutionella logiken efterlyser därför parlamentet större enhetlighet när det gäller EU:s skiftande ställning i olika multilaterala organisationer och fördragsordningar, och uppmanar rådet att utarbeta en tydlig ram för detta.
9. Europaparlamentet anser att europeiskt samarbete inte bara är en möjlighet utan en nödvändighet i de nuvarande tiderna av finanspolitiska åtstramningar och budgetnedskärningar. Parlamentet välkomnar stordriftsfördelar som har som mål att uppgradera, rationalisera och koncentrera medlemsstaternas gemensamma diplomati genom Europeiska utrikestjänsten, kommissionen och EU:s delegationer med syftet att undanröja onödiga förfarandemässiga komplikationer och kostsam dubbel representation i många internationella forum. I detta sammanhang är det mycket viktigt att få stöd för denna strävan från andra medlemmar av multilaterala organisationer, vilket kräver noggranna förberedelser.

10. Europaparlamentet anser att EU i de fall där EU har exklusiva befogenheter, i regel och i Lissabonstrategins anda, bör vara den främsta aktören och ha fullvärdigt medlemskap i den berörda multilaterala organisationen. Samtidigt bör EU:s medlemsstater också ha möjlighet – men inte skyldighet – att vara närvarande som medlemmar. I normalfallet bör de dock inte ha en oberoende roll. Samtidigt bör EU:s medlemsstater, om de behåller sin nationella representation i organisationer där EU har exklusiva befogenheter, stödja den ståndpunkt som EU framför på deras vägnar. Om unionen har delade befogenheter bör grundregeln vara att både EU och dess medlemsstater ska vara medlemmar varvid de dock ska se till att undvika sinsemellan avvikande ställningstaganden vid omröstningar.
11. Mot bakgrund av EU-medlemsstaternas sena och splittrade reaktioner på den politiska oro som sprider sig genom Nordafrika och Mellanöstern understryker Europaparlamentet att institutionella innovationer som Lissabonfördraget måste utnyttjas bättre så att EU kan agera snabbare och på ett mer enhetligt sätt. Vidare påpekar parlamentet att EU för att kunna bemöta framtida kriser på ett proaktivt sätt måste förbättra sina färdigheter inom konfliktförebyggande och konflikthantering.
12. Europaparlamentet konstaterar att EU spelar en viktig roll i piratbekämpningsuppdraget Atalanta där EU:s marina styrka, genom sitt stöd till Afrikanska unionens uppdrag Amisom och sin taktiska samordning med Nato och nationella sjöstridskrafter, intar en ledande roll i ett multilateralt sammanhang.
13. Europaparlamentet påpekar att EU-delegationer som tillhandahåller tjänster för grupper av internationella organisationer – bl.a. i New York, Genève, Rom, Wien och Nairobi – behöver särskilt stor förstärkning i form av kvalificerad personal, så att de framgångsrikt och effektivt – men utan men för andra EU-delegationer – kan företräda EU:s intressen.

EU:s roll i FN-systemet

14. FN är den enda internationella organisation där alla världens länder är representerade och det främsta forum inom vilket en effektiv multilateralism kan uppnås och upprätthållas. Europaparlamentet uppmanar därför EU och dess medlemsstater att försöka stärka EU:s roll och kapacitet inom detta globala multilaterala system. Parlamentet understryker att EU måste omsätta sitt strategiska stöd för FN i politik och praktisk handling, i första hand genom sin politik och insatsförmåga på det humanitära området (kris- och katastrofberedskap, utvecklingsbistånd, fattigdomsbekämpningsinsatser, samordning av katastrofhjälp och resurser för att bemöta naturkatastrofer) och på området för konfliktlösning. Parlamentet uppmanar EU att konsekvent verka för att FN:s civila instrument förstärks och att alla stater, grupper av stater och multilaterala organisationer noga efterlever och tillämpar den internationella rätten.
15. Trots att EU är en viktig ekonomisk bidragsgivare med intressen att bevaka på en rad viktiga politiska områden har det endast observatörsstatus i ett flertal FN-program och FN-konferenser (UNDP, UNCTAD, OHCHR, UNHRC). Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att finna sätt att rätta till detta.
16. Europaparlamentet vidhåller att det är nödvändigt att hitta en ny institutionell balans mellan G20-gruppens nya roll, FN och dess organ samt de internationella finansiella institutionerna. EU och dess medlemsstater uppmanas med kraft att stärka de globala

styrelseformerna och försöka hitta lösningar för att ytterligare förbättra samordningen mellan G-grupperna och FN-systemet. I detta fall skulle det kunna vara ändamålsenligt att låta den ekonomiska dimensionen täckas av dessa grupper, förutsatt att FN bibehåller sin centrala roll och förblir det legitima organet för globala åtgärder. G8 och G20 är viktiga forum för att fastställa globala åtgärder, och EU måste fortsätta att aktivt bidra genom samordnade ställningstaganden. EU och dess medlemsstater uppmanas att försöka förbättra de globala styrelseformerna, så att man på bästa sätt utnyttjar synergieffekterna och komplementariteten och inte riskerar att urholka FN-systemet.

FN:s generalförsamling

17. Europaparlamentet anser att EU bör slå vakt om sin observatörsstatus i FN:s generalförsamling och uppmanar med kraft EU att, i överensstämmelse med FN-stadgan och FN:s mellanstatliga natur, se till att nödvändiga arrangemang finns på plats för att EU ska kunna delta effektivt i arbetet i FN:s generalförsamling genom att helt och fullt samråda med FN:s medlemsstater, samtidigt som EU till fullo utnyttjar alla de befogenheter som det tillerkänts i egenskap av regional samarbetsorganisation. Målsättningen bör vara att EU:s nya företrädare effektivt och i god tid ska kunna yttra sig i globala frågor.
18. Med beaktande av den allt mer framträdande roll som regionala grupperingar spelar i internationella sammanhang, och med full respekt för FN:s mellanstatliga karaktär, uppmanar Europaparlamentet EU:s medlemsstater att arbeta för att medlemsstrukturen i FN:s generalförsamling ändras så att organisationer för regional integrering som uppnått en avancerad form av samordning, exempelvis genom att etablera sig själva som juridiska personer, ges ökade observatörsrättigheter.

FN:s säkerhetsråd

19. Europaparlamentet betonar att det är viktigt att man genomför en genomgripande reform av FN:s säkerhetsråd på grundval av en första förhandlingstext och det utbredda stödet för en reform av säkerhetsrådet. Syftet ska vara att skapa större klarhet om säkerhetsrådets befogenheter i förhållande till andra FN-organ. Man bör också genomföra en översyn av dess arbetsmetoder. Dessutom måste man stärka FN:s säkerhetsråds legitimitet, regionala representation och effektivitet och åstadkomma en större samsyn bland EU:s medlemsstater i dessa frågor.
20. Europaparlamentet upprepar, i enlighet med Lissabonfördragets syfte att stärka EU:s utrikespolitik och EU:s roll när det gäller att slå vakt om den globala freden, säkerheten och rättsordningen, att en plats i ett utvidgat säkerhetsråd fortfarande är ett viktigt, långsiktigt mål för Europeiska unionen. Parlamentet uppmanar kommissionens vice ordförande/unionens höga representant att utarbeta en gemensam ståndpunkt för medlemsstaterna i detta syfte. För att detta mål ska kunna förverkligas i framtiden bör arbetet inriktas på att i förväg samordna Europeiska rådets ståndpunkter om upptagandet av nya medlemmar i FN:s säkerhetsråd och reformen av säkerhetsrådets beslutsfattande i riktning mot att eventuellt börja använda utvidgad kvalificerad majoritet.
21. Europaparlamentet uppmanar kommissionens vice ordförande/unionens höga representant att i egenskap av ordförande för rådet (utrikes frågor) påskynda utarbetandet av

gemensamma EU-ståndpunkter i frågor som ska beslutas i säkerhetsrådet, så att dessa ståndpunkter kan genomföras genom gemensamma röstningsförfaranden. Parlamentet uppmanar dessutom kommissionens vice ordförande/unionens höga representant, Europeiska utrikestjänsten och EU:s medlemsstater att spela en mer aktiv roll i inrättandet av samarbetsmekanismer för att säkerställa att de EU-medlemsstater som sitter i säkerhetsrådet försvarar EU:s gemensamma ståndpunkter i detta råd.

22. De EU-medlemsstater som sitter med i FN:s säkerhetsråd uppmanas att hålla de övriga EU-medlemsstaterna tillräckligt informerade om sina ståndpunkter och sin verksamhet och att låta de övriga EU-medlemsstaterna ta del av sin information om utvecklingen i säkerhetsrådet. Europaparlamentet välkomnar den nyligen etablerade praxis som innebär att en företrädare för EU generellt inbjuds att närvara vid de flesta planlagda överläggningarna i säkerhetsrådet och att delta med viss begränsad rätt att yttra sig.

FN:s råd för mänskliga rättigheter

23. Europaparlamentet understryker behovet av att samordna EU-medlemsstaternas ståndpunkter och förbättra EU-åtgärdernas samstämdhet, synlighet och trovärdighet i FN:s råd för mänskliga rättigheter. Parlamentet välkomnar inrättandet av det nya direktoratet för mänskliga rättigheter och demokrati inom Europeiska utrikestjänsten och uppmanar kommissionens vice ordförande/unionens höga representant att se till att de nya åtgärderna förbättrar EU:s möjligheter till interregional genomslagskraft och till samarbete om gemensamma initiativ med länder från andra block. Parlamentet anser att tydliga kriterier för medlemskap i FN:s råd för mänskliga rättigheter bör fastställas och att länder där kränkningar av de mänskliga rättigheterna är ett vanligt och utbrett fenomen inte bör tillåtas medlemskap i detta organ. Europeiska utrikestjänsten och kommissionens vice ordförande/unionens höga representant uppmanas att vidta åtgärder för att så snart som möjligt fullborda sammanslagningen av rådets och kommissionens tidigare delegationer i Genève.

EU:s roll i de internationella finansiella institutionerna

24. Europaparlamentet understryker vikten av att se över arrangemangen för euroområdet/EU:s representation i internationella organ när det gäller ekonomisk, monetär och finansiell stabilitet i linje med dess roll som ett av världens främsta ekonomiska maktcentrum.

Internationella valutafonden (IMF)

25. Med tanke på EU:s ekonomiska och monetära befogenheter och euroområdets globala räckvidd och ökade ansvar när det gäller stabiliteten för den globala ekonomin vidhåller Europaparlamentet att EU bör framföra en enhetlig uppfattning i samband med att man bidrar till det internationella ekonomiska och finansiella styret.
26. För närvarande har Tyskland, Förenade kungariket och Frankrike egna platser i IMF, och de resterande EU-medlemsstaterna är fördelade på sju grupper. Europaparlamentet uppmanar med kraft EU och dess medlemsstater att ta itu med frågan om ineffektiv ekonomisk och finansiell representation, som begränsar EU:s inflytande, trots att EU-medlemsstaterna tillsammans innehar mer än 30 procent av rösterna i IMF.

Penningpolitiken är en exklusiv EU-befogenhet för de medlemsstater som har en gemensam valuta. Därför uppmanas EU och dess berörda medlemsstater med kraft att ofördröjligen komma överens om en gemensam plats och en gemensam grupp, som eventuellt i början kan vara en eurogrupp. Syftet är att man på längre sikt ska se till att EU företräds på ett enhetligt sätt, där ordförandeskapet för Ekofinrådet och kommissionen engageras och där Europaparlamentet utövar kontroll.

27. Europaparlamentet påminner EU och medlemsstaterna om att utnyttja det tillfälle till rationalisering som det ordinarie val till Internationella valutafondens exekutiva styrelse som ska hållas 2012 erbjuder och att göra en gemensam ansträngning för att slå samman medlemsstaternas representation i en enda plats för euroområdet och en annan för de medlemsstater som inte har euron som valuta.
28. Europaparlamentet anser att varken kommissionen, det roterande rådsordförandeskapet eller euroområdets grupp med finansministrar formellt företräds i IMF:s exekutiva styrelse, och ECB är bara en observatör när det gäller de punkter på dagordningen som anses vara relevanta för dess verksamhet. Det är nödvändigt att kommissionen och ECB, som ju är de EU-organ som är behöriga för penningpolitiken och den ekonomiska politiken, beviljas full observatörsstatus i IMF:s exekutiva styrelse, så att den orimligt otillräckliga representationen i styrelsen åtgärdas.

Världsbanken och de viktigaste multilaterala utvecklingsbankerna

29. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att i samförstånd med sina partner ta itu med den onormala institutionella situation som består i att EU inte ens har observatörsstatus i Världsbankens styrelse (utan bara i ministrarnas politiska kommitté) trots att man är en stor bidragsgivare till Världsbankens trustfonder – faktiskt en större bidragsgivare än någon av dess medlemsstater – och trots att dess operativa partnerskap med banken i europeiska och afrikanska regioner är viktiga. Parlamentet understryker den betydelse som EU som helhet har i egenskap av största givare och uppmärksammar de ansträngningar som unionen har gjort för att samordna och anpassa samt minska fragmenteringen av sina biståndsprogram, inte minst genom Parisförklaringen om biståndseffektivitet och det europeiska samförståndet om utveckling. Parlamentet inser i ljuset av detta att det är viktigt att fullfölja ansträngningarna för att få en plats som observatör i styrelsen och sträva efter att reformera politiskt förlegade grupperingar av länder genom att sammanföra alla EU-medlemsstater i en och samma representation. Parlamentet erinrar om att samma princip, dvs. det att sammanföra medlemsstaterna i en gemensam EU-representation, bör gälla för de viktigaste multilaterala utvecklingsbankerna, i första hand Asiatiska utvecklingsbanken, Interamerikanska utvecklingsbanken och Afrikanska utvecklingsbanken.

Banken för internationell betalningsutjämning (BIS).

30. BIS är en internationell finansiell institution som samlar de viktigaste bankerna i de mest avancerade länderna, till vilka Kina, Brasilien och Indien har anslutit sig på senare tid. Med tanke på ECB:s exklusiva behörighet i fråga om den monetära politiken föreslår Europaparlamentet att ECB står som enda företrädare för euroområdet i BIS styrelse och att kommissionen är EU:s enda företrädare i Baselkommittén för banktillsyn.

EU:s roll i multilaterala säkerhetsorganisationer

Nordatlantiska fördragsorganisationen (Nato)

31. Det har redan börjat hållas regelbundna möten på alla nivåer och det har redan inrättats permanenta militära sambandsgrupper. Emellanåt anordnas det även gemensamma möten mellan EU:s kommitté för utrikes- och säkerhetspolitik (Kusp) och Natos nordatlantiska råd (NAC). Europaparlamentet uppmanar därför EU och Nato att fördubbla sina ansträngningar för att få till stånd ett system för integrerat samarbete som bland annat ska omfatta permanenta samsamarbetsstrukturer. Parlamentet efterlyser planmässiga kontakter mellan Natos generalsekreterare och kommissionens vice ordförande/unionens höga representant. Parlamentet föreslår att man bör undersöka de möjliga konsekvenserna av att ömsesidig observatörsstatus upprättas på NAC- och Kuspnivå, så att samsamarbetsformerna förbättras i överensstämmelse med Lissabonfördraget, efter Natos antagande av sitt nya strategiska koncept och med hänsyn till ambitionen att utveckla ett strategiskt partnerskap mellan EU och Nato.
32. Europaparlamentet anser att arrangemangen för EU:s tillgång till Natos resurser måste stärkas. Parlamentet understryker att de två organisationerna måste utarbeta en övergripande strategi för krishantering eftersom detta är ett område som ofta kräver en civil-militär insats på flera områden. Parlamentet upprepar sin övertygelse om att detta är förenligt med utvecklingen av ett gemensamt europeiskt försvar genom ett ständigt och strukturerat samarbete och genom Europeiska försvarsbyrån.

Organisationen för samarbete och säkerhet i Europa (OSSE)

33. I samband med ett formellt avtal mellan EU och OSSE efterlyser Europaparlamentet en allvarlig reflektion över hur EU kan ta på sig större ansvar och delta på ett effektivare sätt i arbetet för att uppnå gemensamma syften. I detta sammanhang kan det vara lämpligt att genomföra en mekanism för ständig dialog, komma överens om gemensamma initiativ och samordna lokal verksamhet. EU och dess medlemsstater och OSSE:s permanenta råd uppmanas att gemensamt utveckla en mekanism som syftar till att stärka samarbetet, samordningen och samrådet mellan de båda organisationerna. Med tanke på att man i artikel 220.1 i EUF-fördraget uttryckligen tog med OSSE på listan över internationella organisationer med vilka unionen ska ”upprätta samarbete i lämpliga former” är det viktigt att vice ordföranden för kommissionen/den höga representanten samordnar EU-medlemsstaternas ståndpunkter i OSSE-frågor. När det gäller valobservatörsuppdrag understryker parlamentet behovet att inrätta effektiva mekanismer för samarbete mellan OSSE:s parlamentariska församling och Europaparlamentet i syfte att övervinna de brister som har framkommit vid vissa tillfällen.
34. Europaparlamentet efterlyser återigen utformningen av en europeisk försvarspolitik som svar på ett alltmer brådskande behov av att kunna möta den instabilitet och de hot som världen allt oftare står inför.

EU:s roll i andra multilaterala organisationer

Europarådet

35. För att stärka det multilaterala samarbetet mellan EU och Europarådet på de områden som är viktiga för både EU och Europarådet – t.ex. rättsstatsprincipen, demokrati, utbildning, skyddet av mänskliga rättigheter, yttrandefrihet och pressfrihet och goda styrelseformer – och med tanke på att EU är den största bidragsgivaren till gemensamma handlingsprogram med Europarådet, understryker Europaparlamentet hur viktigt det är att reformera EU:s närvaro och observatörsstatus i Europarådet. EU bör samordna sitt arbete med Europarådet på ett bättre sätt när det gäller rättsstatsprincipen, demokrati och mänskliga rättigheter för att göra de båda institutionerna effektivare på dessa områden. Inte minst med tanke på EU:s förestående anslutning till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna betonar parlamentet att man har rätt att närvara, med rösträtt för EU, vid de möten som hålls i Europarådets ministerkommitté när den bland annat utför sin uppgift att övervaka verkställandet av Europadomstolens domar. Parlamentet betonar dessutom EU:s rätt att vara företrätt i styrkommittén för mänskliga rättigheter – särskilt efter anslutningen till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, som bör ge EU en allmän rätt att till fullo företrädas och delta i omröstningar vid Europarådets ministerkommitté – att utse en domare till Europadomstolen samt att delta vid Europarådets parlamentariska församling då den väljer domare. För att kunna bli mer effektivt på området för mänskliga rättigheter på alleuropeisk nivå bör EU även ansluta sig till andra organ vid Europarådet som Europeiska kommittén för förhindrande av tortyr (CPT), Europeiska kommissionen mot rasism och intolerans (ECRI) och kommissionen för effektivisering av rättsväsendet (CEPEJ).

Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD)

36. Europaparlamentet inser att det finns ett behov – i överensstämmelse med artikel 220.1 i EUF-fördraget, där det står att EU ska upprätta ”samarbete i alla lämpliga former” med OECD – att sträva efter att EU:s nuvarande observatörsstatus i OECD ska uppgraderas så att EU blir en fullvärdig medlem, med tanke på att EU har betydande exklusiva och delade befogenheter i nästan alla OECD:s kommittéer.

Världshandelsorganisationen (WTO)

37. Europaparlamentet anser att EU:s roll i WTO tjänar som en förebild för EU:s arbete i andra internationella organisationer (bland annat UNCTAD och OECD), eftersom unionen genom sin exklusiva behörighet är fullvärdig medlem av WTO och förhandlar på alla medlemsstaters vägnar, samtidigt som alla medlemsstater själva är medlemmar av WTO och samarbetar för att visa upp en enad front.

38. Att det till följd av Lissabonfördraget inrättas två separata EU-delegationer i Genève, en vid WTO och den andra vid FN, är något som bör stärka EU:s samordningskapacitet, närvaro och synlighet. Europaparlamentet betonar emellertid vikten av samstämmighet i agerandet mellan de båda delegationerna, så att eventuellt dubbelarbete kan undvikas.

39. Europaparlamentet uppmanar EU att ta hänsyn till och försvara de specifika europeiska intressena inom WTO. Framför allt måste EU kräva en särskild behandling av jordbruksfrågorna och slå vakt om vissa känsliga regioner eller europeiska sektorer, liksom om främjandet av en rättvis handel som möjliggör en hållbar utveckling.
40. Europaparlamentet efterlyser en grundlig utredning av hur icke-handelsrelaterade frågor bättre kan rymmas inom WTO:s bestämmelser, så att medlemmarna tillåts att sträva efter legitima politiska mål samtidigt som marknadstillträdet garanteras. Här vill parlamentet betona att handelspolitiken måste stämma överens med annan EU-politik och internationell rätt och att WTO:s och andra internationella organisationers åtgärder måste vara konsekventa sinsemellan och komplettera varandra.
41. Europaparlamentet ser WTO:s genomförandebefogenheter, som etablerats genom dess tvistlösningsorgan, som avgörande för organisationens framtid.

EU:s roll inom ”toppmötesdiplomatin” – ambitionerna inom G8 och G20

42. Europaparlamentet noterar EU:s globala ekonomiska och finansiella tyngd, behovet av att skydda EU:s strategiska intressen på den internationella arenan och det faktum att dagordningarna till G8-toppmötena har blivit betydligt bredare och numera tar upp en rad politiska och säkerhetsrelaterade frågor som berör alltifrån mänskliga rättigheter till regional säkerhet och vapenkontroll. EU bör delta fullt ut i G7/G8-processen och bör till fullo företrädas vid finansministrarnas G7-möten. Det finns ett behov av en ökad EU-samordning före G7- och G8-möten, inte minst genom att i hög grad involvera Europaparlamentet.
43. EU har exklusiva eller delade befogenheter på de områden där G20-gruppen utövar stort och växande inflytande (dvs. regleringar av finansmarknaderna, samordning av den ekonomiska politiken, inklusive växelkursfrågor, det internationella monetära systemet, utvecklingsstöd, frågor i samband med multilateral handel, bekämpning av finansiering av terrorism och penningtvätt, miljöfrågor och energitrygghet). Europaparlamentet uppmanar därför EU och dess medlemsstater att arbeta med partnerna för att helt och fullt samordna och anpassa budskapen från de fem europeiska länder och den företrädare för EU som sitter vid G20-bordet, i syfte att säkerställa ett effektivt deltagande från EU:s sida vid G20-gruppens ministermöten.
44. Europaparlamentet uppmärksammar det ökade samarbetet i ”minilaterala” forum knutna till specifika krissituationer, från G8 till kontaktgruppen för Balkan och från Mellanösternkvartetten till 5+1 om Iran. Europeiska unionen bygger på solidaritet mellan sina medlemmar och därför bör medlemsstaterna samråda med sina partner om beslut av gemensamt intresse, vilka slutligen bör utmynna i effektiva och konsekventa multilaterala lösningar till nytta för samtliga berörda parter. Vice ordföranden för kommissionen/den höga representanten uppmanas därför att behandla de föreliggande problemen med effektiv multilateralism. Parlamentet anser att den omarbetade strategin bör syfta till att uppnå mer synlighet och inflytande för EU, inbegripet en skyldighet för ”minigrupperna” att samråda med sina EU-partner och eftersträva ett mandat från EU.

◦
◦ ◦

45. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Europeiska rådet, rådet, kommissionen, EU:s medlemsstater och de nationella parlamenten.

14.4.2011

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR INTERNATIONELL HANDEL

till utskottet för utrikesfrågor

över EU som global aktör: dess roll i multilaterala organisationer
(2010/2298(INI))

Föredragande: Jörg Leichtfried

FÖRSLAG

Utskottet för internationell handel uppmanar utskottet för utrikesfrågor att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet anser att EU:s roll i WTO tjänar som en förebild för EU:s arbete i andra internationella organisationer (t.ex. FN:s handels- och utvecklingskonferens och OECD), eftersom unionen genom sin exklusiva behörighet är fullvärdig medlem av WTO och förhandlar på alla medlemsstaters vägnar, samtidigt som alla medlemsstater själva är medlemmar av WTO och samarbetar för att visa upp en enad front.
2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidare överväga ett fullvärdigt medlemskap i internationella organisationer såsom FN:s handels- och utvecklingskonferens och OECD och att sedan lägga fram dessa övervägningar för utvärdering av parlamentet och rådet.
3. Att det till följd av Lissabonfördraget inrättas två separata EU-delegationer i Genève, en vid WTO och den andra vid FN, är något som bör stärka EU:s samordningskapacitet, närvaro och synlighet, men Europaparlamentet betonar vikten av samstämmighet i agerandet mellan de båda delegationerna, så att eventuellt dubbelarbete kan undvikas.
4. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att anta en identisk medellångsiktig och långsiktig strategi i syfte att främja och försvara en gemensam hållning inom WTO.
5. Europaparlamentet uppmanar EU att ta hänsyn till och försvara de specifika europeiska intressena inom WTO. Framför allt måste EU kräva en särskild behandling av jordbruksfrågorna, slå vakt om vissa känsliga europeiska regioner och sektorer samt verka för en rättvis handel som möjliggör en hållbar utveckling.

6. Europaparlamentet anser att de segslitna förhandlingarna kring Doharundan med all tydlighet har visat att det finns ett genomgående behov att få WTO att fungera bättre som förhandlingsforum och att EU därför bör sträva efter att
  - i förhandlingsprocessen införa en förhandsbedömning av potentiella oförenligheter mellan WTO-avtal och gällande FN-fördrag och FN-konventioner samt andra internationella avtal, särskilt med avseende på genomförandet av dem,
  - behålla principen om samförstånd i beslutsfattandet i WTO men även utforska alternativa lösningar,
  - stärka WTO:s sekretariat och utöka resurserna för tekniskt stöd, särskilt till de utvecklingsländer som är medlemmar av WTO,
  - skapa en institutionell ram där det görs en tydligare åtskillnad mellan förhandlingar om bestämmelser och genomförandet av gällande avtal,
  - kraftigt förstärka WTO:s parlamentariska dimension för att öka den demokratiska legitimiteten och insynen i WTO-förhandlingar,
  - slå vakt om EU:s mål om en hållbar utveckling och skydd för de sociala, mänskliga och miljömässiga rättigheterna i handelsutbytet.
7. Europaparlamentet efterlyser en grundlig utredning av hur icke-handelsrelaterade frågor bättre kan rymmas inom WTO:s bestämmelser, så att medlemmarna tillåts att sträva efter legitima politiska mål samtidigt som marknadstillträdet garanteras. Här vill parlamentet betona att handelspolitiken måste stämma överens med annan EU-politik och internationell rätt, liksom att WTO:s och andra internationella organisationers åtgärder måste vara konsekventa sinsemellan och komplettera varandra.
8. Europaparlamentet skulle gärna se att man inom andra politiska grenar i större utsträckning beaktar hur andra politikområden både skulle kunna inverka negativt på och positivt bidra till handelspolitiken. Parlamentet föreslår att man också på andra politiska områden inför bindande tvistlösningsmekanismer i sina multilaterala organisationer.
9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förse sina handelsförhandlare samt rådet och parlamentet med ett register över de FN-fördrag och FN-konventioner som EU:s medlemsstater undertecknat, så att den gällande gemenskapslagstiftningen blir tydlig i fråga om vilka internationella förpliktelser och rättsregler som är bindande. Kommissionen uppmanas att inrätta en särskild enhet som ska kontrollera förenligheten mellan förhandlingar om handelsavtal och andra befintliga bindande internationella förpliktelser, till exempel dem som fastställs i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna.
10. Europaparlamentet ser WTO:s genomförandebefogenheter, som etablerats genom dess tvistlösningsorgan, som avgörande för organisationens framtid.
11. Europaparlamentet uppmanar EU att stärka FN:s handels- och utvecklingskonferens (Unctad), FN:s utvecklingsprogram (UNDP), Internationella arbetsorganisationen (ILO) och andra likasinnade organisationer.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	13.4.2011
Slutomröstning: resultat	+: 23 -: 0 0: 3
Slutomröstning: närvarande ledamöter	William Dartmouth, Laima Liucija Andrikienė, Kader Arif, David Campbell Bannerman, Daniel Caspary, Marielle De Sarnez, Metin Kazak, Bernd Lange, David Martin, Emilio Menéndez del Valle, Vital Moreira, Paul Murphy, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Helmut Scholz, Peter Šťastný, Robert Sturdy, Gianluca Susta, Keith Taylor, Iuliu Winkler, Pablo Zalba Bidegain, Paweł Zalewski
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Catherine Bearder, George Sabin Cutaş, Elisabeth Köstinger, Jörg Leichtfried, Carl Schlyter
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	Véronique Mathieu, Csaba Sógor

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	20.4.2011
Slutomröstning: resultat	+: 53 -: 5 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Gabriele Albertini, Franziska Katharina Brantner, Frieda Brepoels, Elmar Brok, Arnaud Danjean, Mário David, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Takis Hadjigeorgiou, Heidi Hautala, Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Ioannis Kasoulides, Andrey Kovatchev, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Vytautas Landsbergis, Krzysztof Lisek, Ulrike Lunacek, Barry Madlener, Mario Mauro, Francisco José Millán Mon, Alexander Mirsky, María Muñoz De Urquiza, Norica Nicolai, Raimon Obiols, Kristiina Ojuland, Ria Oomen-Ruijten, Justas Vincas Paleckis, Ioan Mircea Pașcu, Vincent Peillon, Alojz Peterle, Hans-Gert Pöttering, Cristian Dan Preda, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, Werner Schulz, Marek Siwiec, Charles Tannock, Inese Vaidere, Geoffrey Van Orden, Boris Zala
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Elena Băsescu, Véronique De Keyser, Georgios Koumoutsakos, Barbara Lochbihler, Norbert Neuser, Doris Pack, Vittorio Prodi, Marietje Schaake, Helmut Scholz, Alf Svensson, Ivo Vajgl, Janusz Władysław Zemke
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	Maria Badia i Cutchet, María Irigoyen Pérez